

Danas

Akcioni plan za sprečavanje migracija – nestao u akciji

Dve vesti koje su se u petak pojavile u razmaku od nekoliko sati savršeno opisuju sistem u kom živimo i napore onih koji vode ovu državu da od nje naprave nešto bolje.

Jedna je o 73 diplomca sa prosekom većim od devet koji čekaju priliku za posao na birou u Loznici, a druga o fizioterapeutu bez iskustva i članskom kartom SNS-a koji je postavljen na funkciju zamenika direktora PIO fonda. Toliko o naporima države da zaista učini Srbiju boljim mestom za život. Ove dve priče daju odgovor i na pitanja zbog čega je i kako Srbiju za 11 godina napustilo pola miliona ljudi, kako to svake godine 50.000 njih ode u potrazi

za poslom, najviše za Nemačku. Tu se kriju i odgovori na to gde su otišle medicinske sestre, lekari, vozači i drugi naši najbolji majstori.

Posle ovakvih priča u vodu padaju i sva zalaganja radne grupe zadužene da prati ekonomske migracije i strategija koja se priprema i akcioni plan. Ako do njega uopšte dođe. A ministar rada Zoran Đorđević je na godišnjicu formiranja radne grupe pre nepunih meseca dana najavio za „dve do tri nedelje“ usvajanje na Vladi i akcioni plan posle toga. Kako napreduje taj plan u petak nam, međutim, nije odgovoreno iz Ministarstva rada. Uskraćeni smo i za odgovor na pitanje koliko naših ljudi ode za Nemačku jer je pravi povod za pisanje ovog teksta ustvari bila najava nemačkog ministra rada o otvaranju nove službe koja će koordinirati priznavanje stručnih kvalifikacija stečenih u inostranstvu.

Kada za nekoliko dana, 1. marta, kod njih na snagu stupi Zakon o doseljavanju stručne radne snage svim radnicima iz inostranstva u Nemačkoj biće omogućeno da do posla dođu podjednako lako kao i domaće stanovništvo. Što će biti zeleno svetlo za sve radnike iz Evrope, a naročito za one sa Balkana, tradicionalno unosnog tržišta radne snage za najjaču evropsku ekonomsku silu.

Za razliku od opštih mesta iz domaće strategije nemački vlastodršci imaju konkretne mere.

„Bez stranih stručnjaka nećemo moći da održimo naše blagostanje. Ne možemo jednostavno da čekamo na te ljude, moramo da se potrudimo oko njih“, rekao je savezni ministar rada Hubertus Hajl, a preneo Dojče Vele.

I potrudili su se tako što su od projekta „Make it in Germany“ napravili nacionalni prioritet jer se pribojavaju da bi u narednih 15 godina procenat radno sposobnih u ovoj zemlji mogao da se smanji za čak šest miliona.

Njihovi strahovi u Srbiji su realnost jer smo od 2000. naovamo ostali bez 650.000 stanovnika, uglavnom radno sposobnih. Statistika Organizacije za ekonomsku saradnju i razvoj (OECD) kaže da je prosečni godišnji broj emigranata iz Srbije samo u države članice ove organizacije od 2007. do 2015. više nego udvostručen, sa 27.000 na 60.000.

Prosečna starost onih koji su otišli iz Srbije, ističe se to i u strategiji, je 30 godina, a iseljeni su u najvećem procentu iz „kontigenta radne snage“. S druge strane, ljudi se u Srbiju vraćaju u mnogo manjem broju, za deset godina vratilo se manje od 70.000 njih, a gledano u procentima više od 62 odsto povratnika je iz kategorije radno neaktivnih.

U nedostatku svežijih podataka o odlasku ljudi iz Srbije, koji se očekuju naredne godine nakon novog popisa stanovništva, prema onima iz 2011. omiljena destinacija za selidbu građanima Srbije bila je Austrija. Među najprivlačnijim destinacijama emigrantima bile su i Nemačka, Švajcarska, Italija i Francuska. Prema nešto novijim podacima Eurostata, od ukupno 16.046 srpskih državljana koji su napustili zemlju tokom 2017. najveći broj se opredelio za Austriju, tačnije 4.740 njih ili 30 odsto od ukupnog broja. Na drugom i trećem mestu bile su Švedska i Slovenija.

Poslednjih nekoliko godina Srbi najčešće odlaze u Nemačku, njih 27 odsto opredeljuje se za tu zemlju. Najčešće su to medicinski radnici, što je verovatno bio dovoljan povod za ministra rada da krajem januara „lupi šakom o sto“ i najavi prekidanje sporazuma o saradnji sa Nemačkom kada se radi o zapošljavanju medicinskog osoblja iz naše zemlje u Nemačkoj. On je tada najavio prekidanje programa Triple Win na osnovu kog u proseku 110 medicinskih radnika iz Srbije godišnje nađe posao u Nemačkoj. Mali procenat u odnosu na desetine hiljada koliko ih godišnje ode u ovu zemlju.

Od nestašica radne snage u Evropi poslednjih godina nema zaraznije bolesti. Epidemija se proširila, a najgore prolaze najsiromašniji, oni koji ne mogu da ponude više. Tako Nemci odlaze u skandinavske zemlje za većim platama, prazna mesta u Nemačkoj popunjavaju oni sa Balkana, a problem, osim Srbije, osećaju i te kako i oni u našem okruženju.

Za samo prve tri godine u EU iz Hrvatske je otišlo 300.000 radnika, samo prošle godine imali su problem sa nedostatkom čak 12.000 medicinskih sestara. Milioni Bugara i Rumuna napustili su zemlju po ulasku u EU, a istraživanje Fondacije Fridirih Ebert pokazalo je da 43 odsto Bugara i 40 odsto Rumuna planira da napusti zemlju. To je i razlog što su u ovim zemljama odlučili da se protiv emigracije bore – povećanjem plata.

Da mnoge zemlje iz okruženja imaju problem sa odlaskom ljudi kaže i Ružica Grabovac iz Sekcije mladih Samostalnog sindikata. “ Iz Ukrajine je od 2001. otišlo 11 miliona ljudi. Ono što bismo mi mogli da uradimo jeste da se ugledamo na neke pozitivne primere, poput Bugarske koja je u nekim oblastima značajno podigla plate. Ne znam da li mi ovde imamo kapaciteta za takve mere“, ističe Grabovac.

Kada su ministra rada Nemačke Hajla pitali da li su razmišljali o tome da bi njihov projekat privlačenja radne snage mogao da utiče pogubno na tržišta sa kojih ti radnici dolaze on je rekao kako su „sklopili nekoliko bilateralnih sporazuma“.

„Na primer da ne povlačimo negovatelje iz medicinske branše iz onih zemalja kojima su ti radnici potrebni. Ipak, mislim da je neophodno da postoji sloboda kretanja, jer ako to dobro organizujemo, onda profitiraju obe strane, i to onda na kraju krajeva učvršćuje i naše odnose“, rekao je Hajl za DW.

Da li je Srbija među zemljama sa kojima Nemačka ima takvu vrstu sporazuma nismo saznali od nadležnog Ministarstva. Činjenica je međutim, da Srbija ima neku vrstu sporazuma o socijalnoj sigurnosti sa 28 zemalja, među kojima je i Nemačka.

Za predsednicu Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata Ranku Savić formiranje radne grupe koja treba da reši ekonomske migracije neće promeniti ništa, što se i do sada pokazalo.

„Naša država nema konkretne mere i od 1. marta kada počne da važi zakon u Nemačkoj odlaziće ih i više od 30.000 iz Srbije, koliko ih sada odlazi, mada ja mislim da je ta cifra mnogo veća“, ističe Savić.

Ukoliko želite da zadržite ljude u zemlji, kako kaže, nije dovoljno samo pričati već je potrebno da se u to uključe bukvalno svi i da se uradi dobra analiza.

„Opšta klima je takva da ljudi odlaze, beže, i svuda u svetu ljudi odlaze zbog boljeg posla, ali kada imate lekara koji ide i koji vam kaže da ide zato što psihički ne može više da izdrži ovde, a ne zbog plate onda je to strašno. Lekar odlazi u Nemačku za platu od 1.800 evra što nije nešto, ali zna da će za godinu imati 3.000 ili 5.000 evra“, napominje Savić. Za to vreme, kako kaže, ovde se do posla dolazi preko partije, a zdravstvo, sudstvo, školstvo ne funkcionišu kako treba.

Kuda odlaze građani Srbije

Prema podacima OECD najviše iseljenika iz Srbije bilo je u Nemačkoj 27,4 odsto, potom Austriji 16,1 odsto, Švajcarskoj 10,4 odsto i Francuskoj 10 odsto, slede Italija, Kanada, Australija. Udeo visokoobrazovanih u ukupnom broju iseljenika u Nemačkoj bio je 9,3 odsto, Austriji 5,5 odsto, Švajcarskoj 12,9 odsto, a Francuskoj 13,5 odsto. Više od polovine iseljenika u Kanadu ima visoko obrazovanje.

Opada broj članova sindikata, krive sve tri strane u dijalogu

U Srbiji opada broj članova sindikata, a krivicu za to snose sve strane u tripartitnom socijalnom dijalogu – država, poslodavci i sindikati, saglasni su predsednici pet najvećih sindikalnih centrala u seriji razgovora za sajt Nezavisnost.org.

U Srbiji opada broj članova sindikata, a krivicu za to snose sve strane u tripartitnom socijalnom dijalogu – država, poslodavci i sindikati, saglasni su predsednici pet najvećih sindikalnih centrala u seriji razgovora za sajt Nezavisnost.org.

„Ključni krivac je vlast jer je opadanje sindikalnog organizovanja posledica kontinuiranog urušavanja osnovnih radnih prava, smatraju čelni ljudi Saveza samostalnih sindikata Srbije, Ujedinjenih granskih sindikata „Nezavisnost“, Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata, Konfederacije slobodnih sindikata i Udruženih sindikata „Sloga“.

Čelnici tih sindikata naveli su da država privlači strane investitore dajući im nerazumno velike finansijske subvencije, ali i nezakonita obećanja i garancije da im sindikati neće praviti nikakve probleme što kapital, posebno vanevropski, koristi za najgrublju eksploataciju i mobingovanje radnika.

„Sve veći broj radno aktivnih ljudi i ne može da se sindikalno organizuje jer rade na daljinu i po ugovorima na određeno vreme koji im ne garantuju osnovna prava, a to su uglavnom mladi. Veliki je problem da sindikati dođu do tih ljudi koji su maksimalno eksploatisani, a koji sami ne mogu da se zaštite“, rekao je predsednik Saveza samostalnih sindikata Srbije (SSSS) Ljubisav Orbović.

Predsednik sindikata UGS „Nezavisnost“ Zoran Stojiljković rekao je da su sindikati i institucionalno hendikepirani jer mogu da brane samo interese stalno zaposlenih, a ne i svih drugih radno angažovanih što onda prepolovljuje potencijalnu sindikalnu klijentelu.

On je ocenio da kada je reč o uticaju na izbore danas svi sindikati zajedno imaju jedva 500.000 članova što je manje od vladajuće stranke.

„Ni posle 2000. godine i demokratskih promena nismo raskrstili sa nasleđem iz socijalističkog perioda. Fabrički sindikat se i sada registruje u Ministarstvu rada kao posebno pravno lice pa danas ima bezmalo 30.000 sindikata, a ta rascepanost onemogućava da se formira fond solidarnosti ili štrajkački fond“, ocenila je predsednica Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS) Ranka Savić.

Predsednik Konfederacije slobodnih sindikata Ivica Cvetanović rekao je da sindikalnu organizovanost u trgovini sprečavaju poslodavci iako je to pravo garantovano međunarodnim poveljama.

„Generalno, položaj radnika u Srbiji je od nekakvog početka tranzicije sistemski sve nepovoljniji. Problem je i što sindikati ne dobijaju pravovremene informacije, jer radnici čute i trpe“, rekao je Cvetanović.

Prema rečima predsednika Udruženih sindikata „Sloga“ Željka Veselinovića izmenama radnog zakonodavstva urušavala su se prava zaposlenih, ali i njihovih sindikata, a prvo je to urađeno Zakonom o radu 2001. godine, zatim 2005. a da se i „ne govori o važećem iz 2014“.

Broj članova sindikata u Srbiji opada

Broj članova sindikata u Srbiji opada, a krivicu za to snose sve strane u tripartitnom socijalnom dijalogu - država, poslodavci i sindikati, saglasni su predsednici pet najvećih sindikalnih centrala u seriji razgovora za sajt Nezavisnost.org.

Ključni krivac je vlast jer je opadanje sindikalnog organizovanja posledica kontinuiranog urušavanja osnovnih radnih prava, smatraju čelni ljudi Saveza samostalnih sindikata Srbije (SSSS), Ujedinjenih

granskih sindikata "Nezavisnost", Asocijacije slobodnih i nezavisnih sindikata (ASNS), Konfederacije slobodnih sindikata (KSS) i Udruženih sindikata "Sloga".

Država privlači strane investitore, dajući im nerazumno velike finansijske subvencije ali i nezakonita obećanja i garancije da im sindikati neće praviti nikakve probleme što kapital, posebno vanevropski, koristi za najgrublju eksploataciju i mobingovanje radnika, ocena je sindikalnih čelnika.

"Sve veći broj radno aktivnih ljudi i ne može da se sindikalno organizuje jer rade na daljinu i po ugovorima na određeno vreme koji im ne garantuju osnovna prava. To su uglavnom mladi. Veliki je problem da sindikati dođu do tih ljudi koji su maksimalno eksploatisani a koji sami ne mogu da se zaštite", rekao je predsednik SSS Ljubisav Orbović.

Lider "Nezavisnosti" Zoran Stojiljković ocenjuje da su sindikati i institucionalno hendikepirani, jer mogu da brane samo interese stalno zaposlenih, a ne i svih drugih radno angažovanih što onda prepolovljuje potencijalnu sindikalnu klijentelu.

"Kada je reč o uticaju na izbore danas svi sindikati zajedno imaju jedva 500.000 članova što je manje od vladajuće stranke", kaže Stojiljković.

Predsednica ASNS Ranka Savić ističe da ni posle 2000. godine i demokratskih promena nije raskršćeno sa nasleđem iz socijalističkog perioda.

"Fabrički sindikat se i sada registruje u Ministarstvu rada kao posebno pravno lice, pa danas ima bezmalo 30.000 sindikata. Ta rascepanost onemogućava da imate fond solidarnosti ili štrajkački fond", ukazuje Savić.

Lider KSS Ivica Cvetanović kaže da sindikalnu organizovanost, recimo u trgovini, sprečavaju poslodavci iako je to pravo garantovano međunarodnim poveljama.

"Generalno, položaj radnika u Srbiji je od nekakvog početka tranzicije sistemski sve nepovoljniji. Problem je i što sindikati ne dobijaju pravovremene informacije, jer radnici čute i trpe", navodi Cvetanović.

Predsednik Sloge Željko Veselinović ocenio je da su se izmenama radnog zakonodavstva urušavala prava zaposlenih, ali i njihovih sindikata.

"Prvo je to urađeno Zakonom o radu 2001, zatim 2005, a da i ne govorimo o važećem iz 2014. Sistemski se radilo na umanjivanju radnih prava, a dovodile su se i još se dovode firme koje brane sindikalno organizovanje" izjavio je Veselinović.

Danas/Beta

Penzioneri i bivši radnici PKB prete blokadom Beograda ako im država ne isplati nadoknadu za akcije

Penzioneri i bivši radnici Poljoprivredne korporacije Beograd (PKB) blokiraće sutra na po sat vremena ulice Kralja Milutina, Kneza Miloša i Nemanjinu ulicu u Beogradu ako ih ne primi na razgovor i obeća isplatu naknade za akcije predsednik države Aleksandar Vučić, rekao je danas predsednik tog udruženja Miroslav Vadinović.

Prese: Beta 29. februara 2020. 19. 19

On je za Betu rekao da je u toku sudski proces za isplatu naknade za 3.000 radnika i penzionere kojima bi trebalo da pripadne oko 11 miliona evra, ali da se pripremno ročište već pet puta odlagalo, a da je u decembru prošle godine razgovore o tome inicirao šef poslaničke grupe Srpske napredne stranke (SNS) Aleksandar Martinović preko opštinskih funkcionera u Surčinu.

„Martinović je ponudio sudsko poravnanje i slagao nas je. Juče nas je na razgovor primio šef kabineta predsednika Aleksandra Vučića Ivica Kojić i rekao da ako ministar privrede Goran Knežević potpiše neki dokument da nam se isplati naknada da će otići u zatvor“, reko je Miladinović.

On je upitao kako to da novca ima za subvencije taksistima, za isplatu poreza Srpske pravoslavne crkve u Crnoj Gori, a samo za penzionere i radnike PKB nema.

„Vučić nas je pokrao kada je 2015. godine potpisao zaključak kojim se državnom pravobranilaštvu nalaže da ne pokreće upravne sporove protiv drugostepenih odluka Ministarstva za saobraćaj, građevinarstvo i infrastrukturu na osnovu kojih je PKB uknjižen kao privatni vlasnik imovine, a do tada je polagao samo pravo na njeno korišćenje“, rekao je Miladinović.

Istakao je da se on i njegove kolege neće smiriti dok ne dobiju novac i da će blokirati gradnju puta Surčin-Novi Beograd, Pančevački most i gradnju industrijske zone na bivšem zemljištu PKB ili put za Zrenjanin ako bude išao preko bivših parcela PKB.

„Hteli smo da u decembru blokiramo autoput Obrenovac -Surčin, ali su nas slagali da će nam isplatiti novac. Da smo ga blokirali dobili bi novac u džakovima i u evrima, a ne u dinarima“, rekao je Miladinović.

Podsetio je da je direktor kompanije iz Ujedinjenih Arapskih Emirata Al Dahre biznismen Vojin Lazarević zbog koga je 2004. godine bio osnovan Anketni odbor za ispitivanje sumnjivih poslova trgovine strujom i bankarskim transakcijama, vezanim za trgovinu strujom, a da je na čelu tog odbora bio član tada Srpske radikalne stranke (SRS) Aleksandar Vučić.

Poljoprivredna korporacija Beograd (PKB) privatizovana je prema objašnjenju Ministarstva privrede po modelu prodaje dela imovine i kapitala u vlasništvu Srbije i Akcionarskog fonda u zavisnim društvima Eko-lab, PKB Agroekonomik. Ta nekada društvena firma je iz nadležnosti Grada Beograda prešla u vlasništvo države pa je na kraju PKB uknjižen kao privatni vlasnik, a radnici su isključni iz prava na akcije na koje su imali pravo po Zakonu o privatizaciji.

Al Dahra je kupila oko 17.000 hektara zemljišta, ceo stočni fond od oko 17.000 grla stoke, mašine i zalihe rezervnih delova za oko 122 miliona evra.

ZA ČETIRI DANA RADA ZARADE MESEČNI MINIMALAC Kako da dobijete licencu za turističkog vodiča

Biti turistički vodič je zanimanje koje spada u najlepše poslove, međutim, kroz ovaj poziv može se i zaraditi - samo dnevnice se kreću od 2.000 do 7.000 dinara.

Tokom vikenda u Srbiji i svetu obeležen je Svetski dan vodiča, a da bi se neko zaista i zvao vodičem u Srbiji, potrebna mu je licenca. Vlada veliko interesovanje, ali je poznato da mnogi odustaju posle prvih testova. Iako turistima deluje inspirativno, prema rečima Borisa Tota, koji je stekao zvanje turizmologa i turističkog vodiča, iza svakog profesionalca su godine priprema, učenja i odricanja. Kada je neko zaposlen u turističkoj agenciji to ne znači

da je i vodič.

Tot kaže da turistički vodič, ako želi da radi samostalno, ima pravo da bude preduzetnik.

- U tom slučaju su dužni da plaćaju porez i doprinose. Frlenseri su otvoreni za svaku agenciju, ali moraju imati ugovor sa agencijama - kaže Tot.

U manjim gradovima vodiči obično imaju stalni posao pored kojeg su angažovani za vođenje. Registrovani kao privrednici mogu solidno da žive od zarade, a oni kojima je to dopunski posao po turi imaju dnevnicu 2.000 do 7.000 dinara. Pojedinci su i bolje plaćeni, ali ima i onih koji pristaju da "za 3.000 budu ceo dan vodiči deci u dabldekeru", što na prvi pogled nije loše, ali, taj novac nije dovoljan za tri obroka, rad, organizaciju, brigu i edukaciju.

U većim gradovima su veće dnevnice.

- Lokalni vodič u većem gradu u Srbiji za klasično razgledanje grada za strance može da dobije 40 do 50 evra. Za celodnevno angažovanje 60-70. Istovremeno, u Budimpešti vodič za dva sata dobije 80 evra, a za ceo dan 150. U Austriji za dva sata vodiči dobijaju oko 150 evra, a za ceo dan 300, dok se u Italiji nekoliko sati plaća 200, a ceo dan i više od 300 evra – kaže turistički vodič i turizmolog.

Zarade u agencijama za agente su prosečne, zavise od agencije do agencije, a uz bolju platu idu i veće obaveze, naročito u većim agencijama. Kreću se od oko 50.000 dinara, ali to ne važi za vodiče "jer njihov rad i zaradu ne treba mešati". Ako je vodič ujedno službenik u ugovoru u radu se ne navodi rad vodiča, već to spada u odvojen posao.

Da bi neko bio turistički vodič u Srbiji mora da ima najmanje završenu srednju školu i položen ispit pri Ministarstvu za turizma, trgovinu i telekomunikacije.

- U stranim državama, Italiji ili Austriji, taj kurs traje dve do tri godine i bazira se isključivo na određene gradove. Lokalni vodič u Veneciji nema pravo da vodi u Firenci. Kod nas kurs traje godinu dana i potrebno je da osim maternjeg govori jedan strani jezik, a prednost je ako govori više jezika. Polaze se teorijski deo i praktični. Mora se detaljno i dobro poznavati Srbija, njena istoriju, geografija, gradovi - kaže Tot.

Dobar turistički vodič je najčešće onaj koji ima završen fakultet iz oblasti istorije, geografije, istorije umetnosti ili religije. I pored toga edukacija ne prestaje.

- Turistički vodič ne uči samo iz knjiga, već i na terenu mora da prepozna prostor, maršrutu, da ume da usmeri druge. Smatra se da mora da bude harizmatičan i da ima osobine koje će mu pomoći da privuče slušaoce. Na radnom stolu ima mnogo knjiga, mapa, bajke, anegdote. Literatura je dostupna, ali treba znati izabrati pravu - kaže Tot.

Mnogi već rade u agencijama i naknadno završavaju kurs za vodiča. U svakoj državi turistički vodiči moraju biti državljanin te države i ako možda nisu, moraju posedovati licencu te države. Tako osoba koja ima srpsku licencu nema pravo da govori na tlu Italije.

Vodiči se uglavnom specijalizuju za određene teme i regione. Tot voli da saraduje sa lokalnim vodičima iz Srbije, jer oni koji rade na Zlatiboru sigurno bolje znaju taj kraj od njega kome su sve priče Subotice i okoline u malom prstu. Zato lokalni vodiči uvek imaju prednost u odnosu na druge za krajeve u kojima žive. Znaju zanimljivosti koje se ne nalaze u knjigama, a ta vrsta znanja je najinteresantnija turistima.

- Primećujem da svi vodiči imaju specifičan stil odevanja, a najbitnije je da budu uredni i pristojni. Mnoge agencije imaju i uniforme. Licenca mora da bude istaknuta - kaže Tot i ističe da vodič mora dobro da vlada znanjem.

Nedostaju vodiči sa znanjem kineskog, arapskog, turskog...

Turističkih vodiča u Srbiji ima dovoljno, ali nedostaju oni koji sprovode ture, recimo, do Grčke i drugih turističkih destinacija. Ta vrsta vođenja, čak i kada je dobro plaćena, smatra se manje popularnom i iscrpljujućom.

- U deficitu su vodiči koji govore kineski, arapski, turski i druge za nas još egzotičnije jezike - kažu u turističkoj agenciji.

DA LI JE IZLAZAK IZ POSLA JEDNOSTAVAN U postupku gašenja oko 10.000 privrednih društava

Za proteklih pet godina kod nas je za otvaranje firme prevaljen put od nekoliko meseci do 24 časa. Uvedene su elektronske usluge, sistem jednog šaltera i poslovanje bez papira i pečata. Ko je na najvećem dobitku i kada će onima koji procene da biznis nije za njih biti lakše da firmu zatvore?

Umesto nekadašnjih gužvi, u APR-u po koji vlasnik firme. Većinu posla rade knjigovođe, bez preke potrebe da dolaze na šalter. Uz digitalni potpis u tu instituciju stiže i više od 300.000 finansijskih izveštaja.

- Verujte, ja sam jedan od tih koji je to radio ručno i znate tu moraju da se slože sve kolone, sada kada ukucam elektronski to sve i kada se pojavi neka greška koju ispravljam, prosto ne mogu da verujem da smo to nekad radili sve ručno - kaže za RTS Dragan Stošić, vlasnik knjigovodstvene agencije.

Računovođa Dragana Marić kaže da svakodnevno koristi sve državne portale, između ostalog APR, koji je pored e-poreza najvažnija.

Koliko je važno elektronske usluge prilagođavati, upućuje primer novog poreskog rešenja, koje je sa portala Poreske uprave preuzelo svega 60 odsto paušalaca.

- Mi intenzivno radimo na uspostavljanju praktično notifikaciji odnosno dostavljanju obaveštenja putem SMS poruke ili mejlom svim obveznicima da je poreska uprava dostavila dokument - kaže Dragan Agatunović iz Poreske uprave.

Sa osnivanjem firme u APR-u, dobija se poreski broj, opredeljuje se za paušalni ili PDV obračun poreza, od ove godine istovremena je i prijava na sve tri vrste socijalnog osiguranja. Sve to uz nekoliko šaltera manje.

- Minimum četiri, ako kažemo da je i uvođenjem elektronske registracije izostavljena i obaveznost overe osnivačkog akta kod notara, onda možemo reći da je to započinjanje poslovanja jako uprošćeno - kaže Marija Pajić iz APR-a.

Sa druge strane, izlazak iz posla nije jednostavan. Preduzetniku je neophodna potvrda da je izmirio sve poreske obaveze, u suprotnom firma ostaje, a dugovi rastu.

- Da se propiše da preduzetnik može da se briše iz registra preduzetnika i bez donošenja te potvrde, s tim da jednostavno ta njegova obaveza i dalje egzistira prema Poreskoj upravi navodi Đorđe Vukotić iz Naleda.

Pošto bez odgovarajućih potvrda i ne mogu da predaju zahtev za gašenje, ne zna se koliko preduzetnika to želi. Izvesno je da je u postupku gašenja oko 10.000 privrednih društava.

Država prodaje "Komercijalnu banku" Slovincima, i zvaničan potpis stiže UBRZO

Pitanje je dana kada će država prodati 83 odsto akcija Komercijalne banke. Prema informacijama "Blic Biznisa" iz Vlade Srbije, ugovor o prodaji ove srpske banke NLB banci iz Slovenije je spreman, i potpisivanje samo što nije.

Komercijalnu banku, koja drži 11 odsto tržišta u Srbiji, kupiće Nova Ljubljanska banka (NLB) u kojoj država Slovenija ima udeo od 25 odsto akcija. Kako saznajemo, ova slovenačka banka je dala i najbolju ponudu za kupovinu Komercijalne banke. Prema našim informacijama, reč je o nekoliko desetina miliona evra više u odnosu na drugo i treće rangiranog potencijalnog kupca.

"Sve je spremno. Pregovori sa NLB bankom završeni su uspešno. Vlada i NLB banka su doneli odluku o prihvatanju ponude i sada samo preostaje potpisivanje ugovora o kupoprodaji 83,23 akcija Srbije u Komercijalnoj banci. Što se tiče cene, obe strane su vrlo oprezne sa iznošenjem detalja pre samog finala, s obzirom na to da se NLB grupa kotira na berzama u Ljubljani, Londonu

i u Luksemburgu", kaže naš izvor iz Nemanjine 11, i podseća da su u trci za Komercijalnu banku, pored slovenačke banke, bile još dve banke koje posluju u Srbiji - Rajfajzen banka i AIK banka.

Početak ovog meseca, ministar finansija Srbije Siniša Mali izjavio je da očekuje da u naredne dve do četiri nedelje bude potpisan ugovor o prodaji Komercijalne banke ukoliko, kako je rekao, sve bude u redu.

„Mislim da ne postoji razlog da se pregovori ne završe u tom roku“, najavio je tada ministar.

Komercijalna banka je prošle godine ostvarila istorijski rekordan profit od oko 74 miliona evra. Banka drži oko 11 odsto tržišta u Srbiji, a po visini aktive je treća po veličini banka u našoj zemlji. Zapošljava 2.744 ljudi, a za poslednje četiri godine je povećala produktivnost radnika za 20 odsto. Banka u Srbiji ima nešto više od 200 filijala, a posluje i u Crnoj Gori i u Republici Srpskoj. Na Beogradskoj berzi banka je juče vredela nepunih 460 miliona evra.

Prema podacima sa sajta NLB banke, država Slovenija je vlasnik 25 odsto akcija banke, dok sa oko 62 odsto akcija akcionara upravlja banka Melon iz Njujorka. Jedan od tih malih akcionara je i Evropska banka za obnovu i razvoj. Banka je u prošloj godini ostvarila neto profit od 193 miliona evra. Jedina je slovenačka kompanija čije su akcije kotirane na Ljubljanskoj i Londonskoj berzi. Kupovinom Komercijalne banke, NLB banka će postati jedina međunarodna finansijska grupacija prisutna na svim tržištima bivše Jugoslavije. Iz banke su više puta isticali kako im je srpsko tržište veoma važno, kao i da Srbija ima potencijal, a što je, između ostalog, kako navode, vidljivo i po visokim stopama rasta.

Aktuelna prodaja Komercijalne banke zvanično je počela u maju prošle godine kada je Ministarstvo finansija objavilo javni poziv za prikupljanje izjava o zainteresovanosti za kupovinu. Od potencijalnih kupaca je traženo da se bave bankarskom delatnošću u poslednje tri godine, a jedan od uslova bio je i da je vrednost njihove ukupne aktive bila veća od milijardu evra na kraju 2018. godine.

Takođe, kupci su mogli biti i investitori koji upravljaju imovinom od najmanje milijardu evra ili su poslednjih deset godina imali minimalno učešće u kapitalu od 20 odsto u najmanje jednoj bankarskog grupi, čija ja aktiva bile preko milijardu evra u bar jednoj od godina investicionog perioda.

Prema podacima Narodne banke Srbije u našoj zemlji trenutno posuje 26 banaka.

Партизански пут понуђен за 205,2 милиона динара

Фирма Партизански пут у стечају понуђена је на продају као правно лице по почетној цени од 205,2 милиона динара, објављено је данас.

Најважнија имовина Партизанског пута су експлоатациона права на пољу Островица код Нишке бање, као и више ванкњижних објеката у катастарским општинама Брестовац, Островица и Врчин.

Јавно надметање за Партизански пут заказано је за 27. март а депозит за учешће износи 82,1 милион динара.